

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Μαρκῆς ὁ διπλωμάτης καὶ δεινὸς πολιτευτῆς,
κι' ὁ Διονύσης ὁ Δουκάτος ποῦ συντρέχει βουλευτῆς.**

Μ. — Εἶσαι λοιπὸν ὁ φούρναρης Δουκάτος ὁ Διονύσης
πῶφέτος ἀπεφάσιες νὰ μᾶς τὴν κουδουνίσῃς ;
Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς ἀγαπητὲ τὸ εἶδα
πῶς θέλεις νὰ βῆγῃς βουλευτῆς νὰ σώσῃς τὴν πατρίδα,
πλὴν πῶς τὸ ἀπεφάσιες νὰ ἐκτεθῆς Διονύση ;

Δ. — Ὁ κόσμος μ' ἔχει, βρε Μαρκῆ, πολὺ παρακινήσει,
ὁ κόσμος ἀνακάλυψε σ' ἐμέν' ἀγαπητέ μου,
προσόντα ποῦ μονάχος μου δὲν τὰ νοιωθα ποτέ μου,
ὁ κόσμος ποῦ ἀγανακτεῖ μεγάλως σὰν θυμάται,
πῶς πάντοτε μᾶς ἐπαιζαν εἰ τόσκι διπλωμάται.

Μ. — Χαίρω γιὰ τὰ φρονήματα λοιπὸν τὰ ὑψηλά σου,
καὶ σὲ θαυμάζομαι πολὺ
ποῦ γιὰ νὰ κάτῃς στὴ βουλή,
ἀφήνεις τὰ σκαφίδια σου καὶ τὰ φουρνόζυλά σου,
ὅπως κι' ὁ Ἄθως ἄφησε τῆς Λόντρας μεγαλεῖα,
γιὰ νὰ χῆ μὲ τὸ δῆμαρχο τῶν Ὀμαλῶν φίλια
καὶ ὅπως κάθε ἄνθρωπος μοιραίως ξεγελιέται
καὶ πέφτει στὴ Ῥωμέικη τῆ λάσπη νὰ κλιέται.

Δ. — Ἐμὲ λοιπὸν, μωρὲ Μαρκῆ, καθὼς σοῦ τῶπα πάλι,
ὁ κόσμος ἀπεφάσιες τὴν κάλπη νὰ μοῦ βγαλῇ
κι' ἂν ὅλα μὲ συνδράμουνε τὰ χωρικά στοιχεῖα,
δὲν εἶναι πλέον ζήτημα γιὰ τὴν ἐπιτυχία.

Μ. — Καὶ πῶς θὰ πᾶς μὲς τὴ Βουλὴ χωρὶς καμμιὰ σοφία ;
Ἄν ἤξερες πολὺλαχιστον λίγει γεωγραφία,
ἢ νὰ χῆς ἕνα διπλωμα ἐστὼ καὶ θεολόγου !
Ἐπὺ δὲν ἔμαθες νὰ λὲς παρά πο χά τ' ἀλόγου !

Δ. — Ἄν δὲν εἰζέρω γράμματα, αὐτὸ δὲν εἶν' αἰτία,
ὠφέλιμος νὰ μὴ φανῶ κι' ἐγὼ στὴν πολιτεία
μήπως εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ βουλευτοῦ, Μαρκῆ μου,
δὲν χασμουριῶνται διαρκῶς πολλοὶ χειρότεροί μου ;
Φεβᾶσαι μὴ μεταβληθῆ ἡ τῶν Ἑλλήνων φύσις,
ἂν ἐβῆγῃ κι' ἕνας βουλευτῆς ἀγράμματος Διονύσης ;
Κάθε λογῆς ἀβλέμονας, τὸ κεντρικὸ βουφάει,
κι' ἂν ἐμπῆ κι' ἕνας φούρναρης, πόσο μπορεῖ νὰ φᾶη !

Φεβᾶσαι ποῦ μ' ἀγράμματος ; Μὰ δὲν μοῦ λὲς νὰ μάθω ;
τ' εἶδες ἀπὸ τὴν προκοπῆ ; Τ' εἶδες ἀπὸ τὸν Ἄθω ;
ἐπείνασες κι' ἐδίψασες ἐλλείψει ἐργασίας
κι' ἀκόμα μένεις ἀνεργὸς καὶ ἄνευ προστασίας.
Ποῖός ἀφ' τοῦ Ἄθου τῆ σπουδῆ
ὠφέλεια ποτέ θὰ ἰδῆ
καὶ θάχῃ νὰ ψωνίσῃ ;

Μ. — Ἀνάθεμα τὰ ψέματα ποῦ λὲς, μωρὲ Διονύση !

Δ. — Τί ἔκαμε σὰν ὑπουργός γιὰ τὴν Κεφαλληνία ;
Πῶς ἔλαμε τὴ σύμβασι μὲ τὴν Ἰαπωνία ;
Καὶ ποῖα ἢ ἀφέλεα τοῦ πλήθους τοῦ ἀπόρου ;
Σύμβασις θάτασε γιὰ μᾶς ἢ τοῦ περονοσπόρου,
μ' αἰτὸν ὁ Ἄθως ἔπρεπε συμβιβασμὸ νὰ κάνη
νὰ λείψουν τὰ ξαντίσματα ποῦ μ' ἔχουνε πεθάνει !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441Φ30067

Μήπως ποσῶς ὠφέλησε τοὺς ἀτυχεῖς μας τόπους ;
Μονάχα μᾶς ἐχόρτασε ἀπὸ . . . ἀντιπροσώπους !
Περάσπησι δὲν εἶδαμε κι' ἀπὸ τοὺς δυὸ καμμία
κι' ἐπίτρεψε μευ, βρέ Μαρῆ, νὰ πῶ τὴν παροιμία,
« ἀπὸ τὸ Γιάννη ὡς τὸ γυιό,
φωτιά τοὺς κάψη καὶ τοὺς δυό ! »

Μ. — Ἐν πράγματι γιὰ βουλευτῆς ἐσύ 'σαι γεννημένος.
Κι' ἐκάθηνες τόσον καιρὸ στὸ φούρνο σου κρυμμένος ;
Τί νὰ σοῦ πῶ μωρ' ἀδρεφέ ! Μοῦ φαίνεται μυστήριο,
νὰ γεννηθῆ τέτοιο μυαλό μέσα σὲ ζυμωτήριο ;
Κάτου λοιπὸν ἡ προκοπὴ ποῦ δὲν ἀξίζει διάρι,
καὶ ζήτω τὸ φουρνόξυλο ἡ πάνα καὶ τὸ φτιάρι.
Κάτου οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ψηλοὶ κολάροι
κι' ἀπάνου ὅσοι ζέχνουνε στὸ μύλο τὸ μουλάρι.
Τὴν εὐτυχίαν της, θαρρῶ, πῶς ἡ πατρις θὰ εὖρη
ἢ μέτ' ἀπὸ τὸ πίτουρο, ἢ μέτ' ἀπὸ τ' ἀλευρι.

Δ. — Μήπως γιὰ τὴν πολιτικὴ τοῦ ἔθνους κωμωδία,
χρειάζεται παιδεία ;
Μήπως πατέρες σὰν κι' ἐμὲ δὲν κάθωνται στὴν κόχη
ποῦ λένε, ναὶ καὶ ὄχι ;
Μήπως κι' ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ ἀνῶρος νὰ δειπνάω
κι' ἀμὰ στὴ συθεδρίασι νὰ πγένω ν' ἀγρυπνάω ;
Ἐγὼ κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρῆ, ποτὲ δὲν μεταλιζῶ
ποῦ πλέον ἐσυνήθησα τὴ νύχτα νὰ φουρνίζω.

Ἐγὼ νὰ ἰδῆς σὰ βουλευτῆς τί πράγματα θὰ κάμω
θὰ κλείσω καὶ τὴν Πύλαρο, θὰ κλείσω καὶ τὴ Σάμο
καὶ πόρτο φράγκο μοναχὰ θὰ κάμω τ' Ἀργοστόλι.

Μ. — Θέλεις Διονύτη μου στρατὸ δικί σου εἴμαστ' ὄλοι !

Δ. — Ἐγὼ θὰ φέρω τὸ χρυσὸ στὸν τόπο μας αἰῶνα
ἐγὼ θὰ φτάσω τὸ ψωμί, τέσσαρες λίτρες τόνα.
Μία θὰ τρέχω στὴ Βουλὴ τὸ ἔθνος νὰ γλυπτόνω,
κι' ἄλλη ὀπίσω θὰ χρωμαί καρβέλια νὰ ζυμόνω.
Μιὰ στὸ χορὸ τοῦ παλατιοῦ κι' ἐγὼ θὰ φιγουράρω
μιὰ θὰ γυρίζω νὰ πουλῶ βρασιόνες μὲ τὸ κάρρο.

Μ. — Μωρὲ Διονύση νὰ μὴν πᾶς ποτέ σου στὸ παλάτι,
γιατὶ πολὺ θὰ ξιπαστῆς
κι' ἀπὸ χωριάτης φουρμιστής,

θάρτης ὀπίσω μὲ μιγρὲ καὶ μὲ μονόκλ στὸ μάτι
νὰ μᾶς κυττάς περήφανα μὲ διπλωμάτου χάρι
καὶ θὰ μᾶς λέε φανταζέζικα τὸ φούρνο καὶ τὸ φτιάρι.
Στὰ ὕψη τοῦ πολιτισμοῦ ἀμέσως θ' ἀτενίστη

καὶ θὰ γυρεύη πρεμιντί τοῦ φούρνου ὁ Διονύσης.
Δὲν πρέπει ν' ἀνακατωθῆς ἐσύ μὲ μεγαλειά
γιατὶ θὰ σὲ χαλάσουνε χωρὶς ἀμφιβολία
κι' ἀντὶς φθηνώτερο ψωμί ποῦ θέλεις νὰ πουλήγῃς,
θὲ νᾶν ἡ πρώτη σου δουλειὰ τὸ φούρνο νὰ σφαλίγῃς !

Καὶ τί θὰ πῆς τοῦ βασιλεῖ, λοιπὸν ἐν σὲ καλέστη ;
Νὰ σοῦ πουλήσῃ λιόκουκο ἢ νᾶρτη νὰ σ' ἀλέσῃ ;
Δ. — Μὲ τὸν τρανὸ μας βασιλεῖ κι' ἂν ἐρθῶ σ' ὀμιλία,
θὲ νᾶν σοῦ πῶ νὰ πάψουνε τὰ μπάνια στὴ Γαλλία,
γιατὶ δὲν ἔχει πιά λεφτὰ τὸ ἔθνος νὰ χαλάσῃ
κι' ἂν θέλῃ νὰ ἐροσίζεταί ἄς ἔχεται στὴ Λάση,
νὰ βλέπῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ κράτος τοῦ Ῥωμάνου
καὶ τὴν ὀραίαν ἔπαιλι τοῦ γέ:ω Πιτσαμάνου.

Κι' ἴσως ἀκόμη νᾶν τοῦ πῶ τοῦ Μεγαλειοτάτου
ποῦ τρέχει μὲ τὰ κομφετί κι' αὐτὸς τοῦ κομιτάτου,
ν' ἀλλάξῃ τὴν πολιτικὴ π' ὡς σήμερα βασταίνει
γιατὶ ἀξένει τὸ κακὸ κι' ἡ πείνα πολυστένει,
καὶ κλέφτες θὰ βγουν πρὸ πολλοὶ γιὰ τῶν Ῥωμῶν τὸ τόι,
ποῦ δὲν θὰ πιάωντ' εὐκλα καθὼς εἰς τὸ Τατώι.

Ἐγὼ κι' ἂν γείνω βουλευτῆς κι' ἂν λάβω ἐξουσία,
ἀμέσως σ' ὄλον τὸ λαὸ θὰ δώσω ἐργασία
κι' ἂν δὲν πιτύχω νὰ γενοῦν τοῦ δημοσίου ἔργα
θὰ στέρω γιὰ τὸ φούρνο μου νὰ μοῦ μαζώνουν βέργα.
Ἐγὼ κι' ἂν γείνω βουλευτῆς ἀμέσως θὰ ζητήσω,
εἰκοσιτρεῖς ἀπόπατους στὸ φόρο νὰ συστήσω
νὰ κομοδάρετ' ὁ ντουνηξ ὁ φορολογημένος.

Μ. — Μωρὲ φωστῆρας ποῦτανε τόσον καιρὸ κρυμμένος !

Διαδηλώσεις τὸ λοιπὸν ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ τώρα.
γιὰ νὰ σὲ μάθουν ἐνωρὶς καὶ τὰ χωριὰ κι' ἡ χώρα
μεγάλε πατριώτη.

Δ. — Τὴν περασμένη Κυριακὴ τὴν ἕκαμα τὴν πρώτη
κι' ἐνῶ σημαία ἔκανα τοῦ φούρνου μου τὴν πάνα,
ἦλθαν οἱ ἀστυφύλακες κι' ἐπῆα στὴν καμπάνα,
οἱχ' ἦττον ὅμως, βρέ Μαρῆ, ἀμέσως ἀπελύθην
ὅταν ὡς ὑποψήφιος ἐδικαιολογήθην.
Κι' ἔχω σκοπὸ κι' ἀπόφασι τὴν Κυριακὴ τὴν ἄλλη,
δευτέρα διαδήλωσι νὰ κάμω πρὸ μεγάλη,
μ' ἀψίδες καὶ μὲ μουσικὴς ποῦ θὰ χαλάσ' ἡ χτίση.

Μ. — Οἴορα ὁ ἐσὲ βουλευτῆς π' ὁ τόπος θ' ἀπεχτήσῃ !

ΠΑΤΡΙΩΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Γζάνης κι' ὁ Μαρής,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Πᾶμε κι' ἐμεῖς στὴ Ζάκυνθο, μωρὲ κατσικοκλέφτη
γιὰ τ' ἀποκαλυπτήρια ποῦ θὰ γενοῦν τὴν Πέφτη;
Μὲ σέβας καὶ μ' εὐλαβεία ἐδώθε νὰ κινήσουμε
τοῦ ποιητοῦ τὸ ἀγαλμα νὰ πᾶ νὰ προσκυνήσουμε
π' ἀθάνατος ἐγένηκε μὲ τὴν « ἐλευθερία »
κι' ἀξέχαστος μὲ τὴ θροσιά πῶρριξε στὴ « Μαρία »
ποῦ στέφανε στὴν κόμη του παντοτινὸ θεὸ νᾶχη,
ὅμοιο μ' ἐκεῖνο πῶρριξε « στὴ δόξα τὴ μονάχη. »

=

Γ. — Πραγματικῶς, μωρὲ Μαρή, μᾶς ἔλαχ' εὐκαιρία
τοῦ Τζάντε νὰ πατήσουμε τὸ μυρσβόλον χῶμα·
ν' ἰδοῦμε τὸν Πλατύφορο καὶ τὰ καμπαναρία,
ποῦ τὰ μισὰ 'ναι τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ μισὰ τοῦ 'Ρώμα.
Νὰ ἰδοῦμε τίς Τζαντιώτισες ποῦ τίς κρατεῖ ὁ ἔρωσ
κι' ἡ πούδρα τῆς Μπισμπάρδενας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

=

Στὸ ξακουσμένο καὶ τρανὸ τοῦ Τζάντε πανηγύρι
πολλοὶ θαρρῶ, κι' ἐδώθενε θὰ πᾶνε ποδογῶροι
κι' ἄλλοι παιδεῖας ἄνθρωποι ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα
κι' ὁ φίλος μας ὁ Βεργωτῆς θὰ πάη μὲ βελάδα
σκοπῶν πρὸ τοῦ ἀγάλματος κι' αὐτὸς νὰ ὀμιλήσῃ,
καὶ θάπερνε καὶ τὸν παππᾶ, μᾶχει νὰ λειτρούσῃ.

=

Μ. — Ἐτοιμαζώσουμε λοιπὸν νὰ πᾶμε κάτσα, κάτσα
νὰ ἰδοῦμε τοὺς Ζακυθινούς ποῦ τάχουν ἀλαφάτσα
νὰ ἰδοῦμε καὶ καμμιά ψυχὴ μὲτ' ἀφ' τὴ τζελουδία,
ν' ἀναστῆθῇ προσωρινῶς ἡ δόλιχ μας καρδεῖα.

Γ. — Ἄν πᾶμ' ἐκεῖ μωρὲ Μαρή, ν' ἀφήσουμε τ' ἀστεῖα
γιατὶ θὰ μᾶς φιλέψουνε καμμιά λαβωματῖα,
κι' ἂν ἐννοεῖς νὰ κάμουμε στὸ Τζάντε σερενάδες,
πρέπει νὰ πάροῦμε μαζὺ κι' ἐξήντὰ Διληνάδες.

Μ. — Ἐέρεις πῶς ἐσταμάτησε τὸ ἔργον τοῦ λιμένος
κι' ὁ ἐργολάβος ἐκπτωτος πῶς εἶναι κηρυγμένος;
Ἐέρεις πῶς οἱ ὀγκόλιθοι ἐγύρισαν ἀλλέως
καὶ μῆνιν ἄειδε θεὰ δευτέρου Ἀχιλλέως;

Γ. — Πρώτη φορά ποῦ τ' ἀγρικῶ, Μαρή, ἀπὸ τὰ σένα·
ὅσπε λοιπὸν θὰ πάθουμε τοῦ Κούταβου τὴ σένα;
Ἄρά γε οἱ ὀγκόλιθοι θὰ γίνουνε πωλῆνες,
νέους μπελάδες ναῦρουνε μ' αὐτούς οἱ Κεφαλλῆνες;
Ἡ τύχη μας, μωρὲ Μαρή, ὡς φαίνεται τὸ λέει,
παντοτινὰ τὸ χρῆμα μας μὲς τὰ νερά νὰ πλέη!

ΝΑ ΣΕ ΛΗΣΜΟΝΗΣΩ!

Καὶ μοῦρες νὰ σέ λησμονήσω!
καὶ τὴν καρδιά μου ποῦ πονεῖ
ἠθέλησες νὰ τήνε κλείσω
μέσα σὲ τάφο... ζωντανή.

Νὰ χωριστῇ θέλεις τὸ κῦμα
ἀφ' τοῦ γιαιλοῦ τὴν ἀγκαλιά;
καὶ κυνηγᾷς - καὶ κάνεις κρίμα -
ἀφ' τὸ κλαδί τους τὰ πουλιά!

Κι' οἱ πεθαμένοι λησμονιῶνται
καὶ κάθε ἄλλη συφορά·
ὅλα στὴν ψεύτρα γῆ ξεχνιῶνται,
γέλοια, ἐλπίδες καὶ χαρά.

Ἐνα μονάχα ὅσο ζοῦμε
μένει ἀθάνατο, μιλεῖ,
πιεῖ τὰ στήθια μας τὸ κλειοῦμε,
τρελλῆς ἀγάπης τὸ φιλί.

Ὅταν σ' ἐφίλουνα στὰ μάτια
ἔβγαιναν τόσες μαχαιριές·
τὰ στήθια μῶκαμες κομμάτια·
ὅσα φιλιὰ, τόσες πληγές.

Καὶ τώρα θέλεις νὰ τὰ γιάνω
μὲ γιαιτρικὸ τὴν ἀπονιά;
Θέλεις τὸ αἷμα νὰ ξεράνω
στὴν κρυὰ σου τὴ λησμονιά;

Ἄχ! δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀστοχήσω
θέλω γιὰ σὲ νὰ λαχταρῶ·
πάρε τὸ λόγο σου ὀπίσω
κι' ἄσε με πάλιν νὰ χαρῶ,

Τὰ μυρωμένα σου τὰ νιάτα,
τὰ ὀλοτρελλά σου τὰ φιλιὰ,
τὸ λόγια σου τὰ ζαχαριὰτα,
τὴ φλογισμένη σου ἀγκαλιά!

ΧΩΜΑ - ΑΝΘΟΣ

Ἄπάνω σου ἐλάμπανε σάν ἄστρα,
γαρύφαλα Μαγιάτικα δροσάτα·
καὶ ὅλη στολισμένη σάν τὴ γάστρα
ἐσχόρπαες ἀρώματα στὴ στράτα.
Κι' ἐχαίροντο πῶς ἔλαβαν τὴ χάρι
τὰ λούλουδα ἐκεῖνα τὰ καυμένα,
ν' ἀφήσουνε τὸ χῶμα, τὸ πλιθάρι,
γιὰ νὰ στολίσουν στῆθια ζηλεμένα.
Πῶς ἐγιναν τὰ πράγματα στὴ φύσι!
Κι' αὐτὴ τί ἀδιάκριτα ποῦ κρίνει!
Γαρύφαλο καὶ ῥόδο σάν ἀνθίσση
σὲ κόπρο τὴ γλυκάδα του ν' ἀφήνη!
Κι' ἐσένανε κι' αὐτὰ, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ,
σὰς ἔχει ὁ Θεὸς προωρισμένα,
μὲ ὅλη τῆς γλυκάδας τὴν πλημμύρα,
σὲ χῶμα καὶ τὰ δυὸ νᾶσθε χωσμένα!

Φάουστ.

ΚΑΪΓΙΑ

Μ' ἔκαψες . . . μ' ἐτσουρούφλησες . . .
Τὰ μάτια σου ἀναμμένα
εἶνε, κι' ἄς φαίνονται νεκρά,
δυὸ κάρβουνα . . . σβυμμένα!
Τώρα, σάν τι κρυόλαδο
θὰ δώσης τ' ἄρρωστού σου;
Ἐμὲ μὲ φθάνει μοναχὰ,
το σάλιο τοῦ φιλιού σου.

Ἐνας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ « Ζιζανίου »

Ἐν διαφόρῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 224 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, παρεκαλέσατε τὸν Σ. Ἐπίσκοπον νὰ σὰς πληροφορήσῃ πῶς διετέθησαν τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα ἐκ τῆς εὐεργετικῆς παραστάσεως ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ γενομένης· σὰς ἀπαντῶμεν δὲ, ὅτι ὁ ἀντιπροσωπεύσας τὸν Σ. Ἐπίσκοπον κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην Ἀρχιμανδρίτης Δ. Μητάκης, ἀνέφερεν τῷ Σ. Ἐπισκόπῳ ὅτι τὰ χρήματα εὐθὺς ὡς κατεμετρήθησαν παρέλαβεν αὐτὰ ὁ κ. Δήμαρχος Κρανίων.

Πῶς δὲ διετέθησαν ταῦτα, εἰσέτι δὲν ἔλαβεν γνῶσιν ὁ Ἀρχιερεὺς.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐπισκοπῆς)

Σ. Ζ. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Σεβασμιώτατον εὐαρεστηθέντα νὰ μᾶς δώσῃ τὰς ζητηθείσας πληροφορίας· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ κ. Δήμαρχος θὰ σπεύσῃ ἵνα τὰς συμπληρῶσῃ ὅπως οὕτω ἵκανοποιῇ τὴν ἢ δικαίαν ἀπαίτησιν τῶν εἰσφορῶν καὶ τοῦ κοινού.

ΤΟ ΕΥΡΕΘΕΝ ΠΤΩΜΑ

Τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης εὐρέθη πυρὰ τὴν θέσιν Καλάμια τοῦ Δραπόνου τὸ πτώμα τοῦ Νικολάου Χρηστοφίδου ἐκ Μιτυλήνης ἐργαζομένου εἰς τὸ ἐν-ταῦθα βυρσοδεφεῖον Στίβα.

Τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐξήτει ἡ ἀστυνομία καθ' ὅσον οὗτος τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἶχε πυροβολήσει ἀνεπιτυχῶς τὸν συντεχνίτην Ἀποστολάκην διὰ προηγουμένης ἀφορμᾶς.

Εἶχε τόσον προχωρήσει ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ πτώματος ὥστε οἱ ἰατροὶ δὲν ἠδυνήθησαν ἐκ τῆς νεκροφίας νὰ ἀνακαλύψουν πόθεν προῆλθεν ὁ θάνατος. Πληγὴ ἐξωτερικὴ, οὐδεμία ἐφαίνετο. Ἴσως νὰ τῷ ἐπῆλθεν ἀποπληξία κατόπιν μέθης, διότι ἐπινεν ὑπερβολικὰ, ἀφοῦ οὐδὲν φονικὸν ὄπλον εὐρέθη πλησίον του.

Οἱ συντεχνίται του βεβαίουν, ὅτι γυτοκτόνησεν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόπειραν ἀναιρέσεως κατὰ τοῦ Ἀποστολάκη. Διαδίδονται ὅμως καὶ ἄλλα ἔνεκεν τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Δὲν γνωρίζομεν διατὶ μετατίθεται ὁ ἀστυνόμος Λειβαθοῦς κ. Κ. Φράγκος, εἰξεύρομεν μόνον, ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν ἐκεῖ κατοίκων εἶναι τιμωτάτος καὶ τοῦ καθήκοντος. Οὐδεμία δυσἀρετικία ἐξεφράσθη κατ' αὐτοῦ κατὰ τὸ μακροχρόνιον διάστημα τῆς ἐκεῖ ὑπηρεσίας του.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνῆδι· ἐν Ἀηξουρίῳ, νέος ἀγαθὸν αἰσθημάτων καὶ στήριγμα εἰκογενεῖας, ὁ Μηνᾶς Λούζης φαρμακοποιός. Συλλυποῦμεθα ἐγκαρδίως τὴν βαρέως τρωθείσαν εἰκογένειαν.

— Ἐν Καραβάῳ τῆς Λειβαθοῦς, λαμπρὰ ἐτελέσθη πανηγυρις κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου. Καὶ αἱ ἀκολουθίαι ὑπὸ τῶν καλλιτέρων ἱεροψαλτῶν ἐψάλλησαν καὶ ὁ χορὸς μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἐορτῆς, ζωηρώτατος ἐπηκολούθησεν, κατὰ τὸν ὑπεῖον, μὲ ὄλα του τὰ γρηνατεῖα, διέπρεψεν ὁ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς Ἐπαμεινώνδης.

— Ἡ φιλαρμονικὴ μᾶς ἐτοιμάζεται διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Ζακύνθου. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἀπεφύγῳμεν τὰ χαριτωμένα σκώμματα τῶν φιλομουσῶν γειτόνων.

Ἐνοικιάζεται μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἀνώγειος οἰκία ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, συνοικία ἁγίας Τριάδος, μὲ ὄλα τὰ ἀναγκαζούντα τῆς ἀνετοῦ κατοικίας.

Πληροφορία εἰς τὸ γραφεῖόν μας
ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΙΜΟΝ ΛΕΩΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΛΙΑΝΟΥ.